

2007. február 1., csütörtök

- Az elévülés megszakad bíróság előtti keresetindítás esetén; a felperes bíróságon kívüli eljárás kezdeményezését célzó bármilyen cselekménye esetén, amelyről az alperest értesítik; a felperes tárgyalások kezdeményezését célzó bármilyen cselekménye esetén, amelyről az alperest értesítik; a felperes bármely cselekménye esetén, amely tájékoztatja az alperest a felperes kártérítési igényéről, és amelyről az alperest értesítik.

Megfelelő rendelkezéseket kell hozni az elévülési kifogás előterjesztésével, a bíróságnak az elévülési időszak alkalmazására vonatkozó mérlegelési jogkörével, az elévülési kifogás sikeres érvényesítésének hatásaival, és azokkal az esetekkel kapcsolatban, amelyekben több felperes/alperes érintett.

A fentiek mellett a tagállamoktól meg kell követelni, hogy állítsanak fel nemzeti információs központokat a külföldi áldozatokat érintő bűnügyi nyomozások vagy folyamatban lévő eljárások regisztrálására, amely központok írásos választ adnak a külföldi áldozatok által vagy a nevükben benyújtott indokolt tájékoztatási kérelmekre.

P6_TA(2007)0021**A fiatal nők és a lányok diszkriminációja az oktatás területén****Az Európai Parlament állásfoglalása a fiatal nőket és a lányokat az oktatás terén érő hátrányos megkülönböztetésről (2006/2135(INI))**

Az Európai Parlament,

- megerősítve az Európai Közösséget létrehozó szerződés 2. cikkében, 3. cikkének (2) bekezdésében, 13. cikkében, 137. cikke (1) bekezdésének i) pontjában és 141. cikkében megállapított elveket,
- tekintettel az Európai Unió 2000-ben kihirdetett alapjogi chartájára és különösen annak 23. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. évi európai egyezményre,
- tekintettel az ENSZ 1948. december 10-i, emberi jogokról szóló egyetemes nyilatkozatára,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célkitűzésekre (MFC), különösen a nemek közötti egyenlőség előmozdításáról és a nők felemelkedésének biztosításáról szóló, 3. MFC-re, amely előfeltétele annak, hogy megvalósítsák az egyenlőséget többek között az oktatás minden szintjén és a munka minden területén,
- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben rendezett negyedik ENSZ Nőügyi Világkonferenciára, a Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking + 5 és Peking + 10 különleges ülésein elfogadott következtetésekre a 2000. június 9-i pekingi nyilatkozat, illetve a 2005. március 11-i cselekvési platform végrehajtásával kapcsolatos további lépések és kezdeményezések tárgyában,
- tekintettel az 1999-ben elfogadott, a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló ENSZ-egyezményhez (CEDAW) csatolt fakultatív jegyzőkönyvre, amelynek értelmében a szerződő állam joghatósága alá tartozó olyan egyének vagy csoportok, akik állításuk szerint az említett szerződő állam által az egyezményben megállapított bármely jog megsértésének áldozatai, közleményt nyújthatnak be a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó bizottsághoz,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének (UNESCO) globális megfigyelési jelentéseire „Oktatást mindenkinek” címmel (2003/2004, 2005 és 2006),

2007. február 1., csütörtök

- tekintettel az Európa Tanács ajánlásaira és különösen a Stockholmban 2006. június 8–9-én megrendezett, a nők és a férfiak közötti egyenlőségről szóló hatodik európai miniszteri konferencián elfogadott állásfoglalására és cselekvési tervére,
 - tekintettel a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos további európai együttműködésről szóló, 2006. február 15-i 2006/143/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos európai együttműködésről szóló, 1998. szeptember 24-i 98/561/EK tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unióban élő romák helyzetéről szóló, 2005. április 28-i ⁽³⁾, és az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló, 2006. június 1-jei ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a Bizottság 2006. július 4-i, „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című közleményére (COM(2006)0367),
 - tekintettel a Bizottság 2006. március 1-i közleményére: A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010) (COM(2006)0092),
 - tekintettel a Bizottság 2005. június 1-jei, „Megkülönböztetés-mentesség és esélyegyenlőség mindenki számára – Keretstratégia” című közleményére (COM(2005)0224),
 - tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2004. február 19-i (COM(2004)0115) és 2005. február 14-i (COM(2005)0044) bizottsági közleményre,
 - tekintettel „Az egyetemek szerepe a tudás Európájában” című, 2003. február 5-i bizottsági közleményre (COM(2003)0058),
 - tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget célzó közösségi keretstratégia felé (2001–2005)” című, 2000. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0335),
 - tekintettel a nemek közötti egyenlőségről 2005. február 4-én Luxemburgban rendezett miniszteri konferencián az EU esélyegyenlőségért felelős miniszterei által tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a roma integráció évtizedéről (2005–2015) szóló, 2005. február 2-án Szófiában a részt vevő közép- és délkelet-európai miniszterelnökök által aláírt nyilatkozatra,
 - tekintettel a hatalmi pozícióban lévő nőkről szóló, 1992. évi európai csúcstalálkozón született athéni nyilatkozatra, amely szerint „a nők az emberiség potenciális tehetségének és készségeinek felét képviselik”,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentéseire és beszédeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0416/2006),
- A. mivel a tagállami statisztikák szerint a férfiaknál kevesebb nő szerez posztgraduális képesítést, és a jelentések szerint különféle, nemi alapú korlátok miatt a férfiaknál kevesebb nő végez egész életen át tartó tanulást;
- B. mivel a háztartási és a családi feladatokat nagyrészt még mindig a nők végzik, következésképpen a továbbtanulás vagy az egész életen át tartó tanulás tekintetében a rendelkezésükre álló idő korlátozott;

⁽¹⁾ HL L 64., 2006.3.4., 60. o.

⁽²⁾ HL L 270., 1998.10.7., 56. o.

⁽³⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

⁽⁴⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.

2007. február 1., csütörtök

- C. mivel az oktatáshoz – és különösen a felsőoktatáshoz – való hozzáférés különösképpen nehéz az alacsony jövedelemmel rendelkező családokból származó fiatalok számára, ami tovább erősíti a fiúk tanításának hagyományos kedvezményezettségét;
- D. mivel a nemek közötti egyenlőség terén az oktatásban tett jelentős előrelépés főként pozitív mennyiségi fejleményekhez – azaz az oktatás valamennyi szintjéhez hozzáférő nők számának növekedéséhez – kapcsolódik, az ahhoz kapcsolódó minőségi fejlődés nélkül a képzési kurzusok és a szakterületek választéka tekintetében, amit elsősorban a társadalmi felfogás és a hagyományos nemi szerepek okoznak;
- E. mivel az oktatás fontos európai érték, alapvető jog és a társadalmi beilleszkedés kulcsfontosságú eszköze; mivel a képzett nőkkel szembeni kihívások és a velük szembeni előítéletek továbbra is jelen vannak a társadalomban, és mivel a képzett nők gyakran nem találnak lehetőséget a bennük rejlő lehetőségek szakmai és közéletben való kiteljesítésére;
- F. mivel egyes kultúrákban még mindig jelen vannak hagyományos és vallási előítéletek, amelyek korlátozzák a lányok és fiatal nők oktatásban való részvételét;
- G. mivel a média ismételten rögzíti a nemi sztereotípiákat, és ezáltal megerősíti a nőkről alkotott hagyományos képet, az olyan csodálatos és követésre méltó példák helyett, mint Maria Skłodowska-Curie;
- H. mivel a nemzeti kisebbségekből és különösen a roma kisebbségből vagy a bevándorlói csoportokból származó lányok és fiatal nők oktatásba való bejutása különösen korlátozott, és/vagy azt gyakran az iskolai megkülönböztetés és szegregáció jellemzi, beleértve azt, hogy gyakran kerülnek kevés forrással, nem motivált és szakképzetlen személyzettel, valamint szegényes infrastruktúrával rendelkező és nem megfelelő oktatási és vizsgáztatási módszereket alkalmazó kiegészítő oktatási programokba;
- I. mivel számos tagállam nem rendelkezik megfelelően finanszírozott oktatási költségvetéssel, ugyanakkor a tanítás nagy részét nők végzik;
1. rámutat arra, hogy a lányok és nők oktatása és képzése emberi jog, és minden más szociális, gazdasági, kulturális és politikai jog teljes körű gyakorlásának alapvető eleme;
 2. üdvözli a tényt, hogy tíz, tagállami felsőoktatási intézményben tanuló lányból átlagosan nyolc fejezi be tanulmányait, és ez a statisztika a felsőoktatási képesítés megszerzését illetően mindkét nem tekintetében esélyegyenlőségre utal, továbbá arra, hogy a nők körében magasabb a motiváció szintje, ha nem korlátozzák őket nemi alapon;
 3. rámutat, hogy az oktatásban és a kutatásban felsőfokú végzettséget szerzőkként a nők száma meghaladja a férfiakét (59%), arányuk mégis folyamatosan csökken, ahogy haladnak felfelé a szakmai előmeneteli ranglétrán (43% a tudományos doktori fokozatot szerzők és csak 15% az egyetemi tanárok körében);
 4. üdvözli a tényt, hogy gyakorlati lépések történtek az ENSZ millenniumi projektjének részeként az oktatásba való bejutás tekintetében a nemek közötti egyenlőtlenség csökkentése érdekében, továbbá azt, hogy a tagállamokban nyílt vita folyik a két nem oktatásba való bejutásának egyenlő feltételeiről;
 5. üdvözli az egyetemi oktatási rendszer lisszaboni stratégiából fakadó reformját, különösen az egész életen át tartó tanulás vonatkozásában, amelynek eredményeként a fiatal nők számára lehetőség nyílik tanulmányaik folytatására;
 6. üdvözli az iskolai oktatás minőségéről szóló, 2000-ben közzétett bizottsági jelentést, amely 16 mutatót elemez, köztük az oktatásba való bejutást a nemek alapján;
 7. üdvözli a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó intézet létrehozását, amelynek tevékenységei között szerepelne a két nem oktatásba való bejutásával kapcsolatos helyzet ellenőrzése az egyes tagállamokban és a világban;

2007. február 1., csütörtök

8. javasolja, hogy az oktatásba való bejutás egyenlő feltételeinek politikáját nemi tekintetben differenciált statisztikák alapján értékeljék, hogy jobban kihangsúlyozzák és megoldják az egyes magasabb tudományos fokozatokhoz való hozzáférésben és megszerzésében – beleértve a posztgraduális szintet és a tudományos kutatás, területét –, valamint az egész életen át tartó tanulás területén továbbra is meglévő egyenlőtlenségeket;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy könnyítsék meg a gyermekeiket gondozó nők és férfiak és a tanulmányaikat gyermekvállalás céljából megszakító szülők oktatásba való bejutását;
10. javasolja a szociális partnerekkel való párbeszédet abból a célból, hogy ösztönözzék őket a képzésüket megszakító és az alacsony képesítésekkel rendelkező nők oktatásba és egész életen át tartó tanulásba való bejutását javító kedvező feltételek kialakítására;
11. utal arra a tényre, hogy a nők és a férfiak díjazása közötti különbség továbbra is elfogadhatatlanul magas szintű, és nincsenek ennek csökkenésére utaló jelentősebb jelek; rámutat arra, hogy a nők átlagosan 15%-kal kevesebbet keresnek a férfiaknál, ami az egyenlő díjazásra vonatkozó jogszabályok be nem tartásának és számos strukturális egyenlőtlenség – például a munkaerő-piaci szegregáció, a munkaszervezet, az oktatáshoz való hozzáférés, az elfoglalt értékelés és fizetési rendszerek, valamint a sztereotípiák – eredménye;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló eszköz felhasználásával küszöböljék ki a nők munkahelyi megkülönböztetésére okot adó elterjedt sztereotípiákat – ami különösen a tudomány és a technológia területén tapasztalt jelenség, ahol a nők igen csekély mértékben képviseltetik magukat –, hogy fordítsanak külön figyelmet a nemek kérdésének, és hogy rendszeresen ellenőrizzék és értékeljék az adatokat;
13. felszólítja a tagállamokat, hogy az állami és magánvállalkozásoknál ösztönözzék a nők felelős és döntéshozó pozíciókhoz való hozzáférését, különös figyelmet fordítva a felsőoktatási pozíciókra;
14. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az egyenlőség és a lányok oktatáshoz való egyenlő hozzáféréseinek elvét a harmadik országokkal meglévő kapcsolataiban, és különösen a szomszédsági és fejlesztési támogatási politikáiban;
15. sürgeti a tagállamokat, hogy erősítsék meg a tanárnők helyzetét az oktatási rendszer magasabb szintjein és az oktatási kérdésekkel foglalkozó döntéshozatali központokban, ahol férfikollégáik még mindig többségben vannak;
16. hangsúlyozza a tanterveket és az iskolai tankönyvek tartalmát érintő reformok szükségességét az oktatás minden szintjén; javasolja, hogy a tanárok és más oktatási szakemberek képzésében érvényesítsék a kiegyensúlyozott nemi politika követelményeit, és hogy a nemi politika kérdései legyenek részei a tanárképző és más intézményekben a tanárképzésnek;
17. javasolja, hogy – a kettős megkülönböztetés elleni küzdelem jegyében, különös figyelmet fordítva a kisebbségekből és bevándorló csoportokból származó fiatal nők és lányok általános oktatási rendszerbe való beilleszkedését megkönnyítő multikulturális megközelítésre – a Bizottság és a tagállamok hajtsanak végre a nemzeti, etnikai és kulturális kisebbségek számára, nem megfélemezve a roma kisebbségről, a minőségi oktatásba való bejutást és a lányok és fiúk számára egyenlő oktatási lehetőségeket megteremtő politikát, ideértve az iskola előtti és felkészítő programokat is;
18. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nők alapvető jogait esetlegesen sértő kulturális és vallási relativizmus valamennyi formájának elutasításával tegyenek meg minden szükséges intézkedést a bevándorló nők és lányok jogainak védelme, valamint a velük szemben a származási közösségükben tapasztalt megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében;
19. javasolja, hogy a tagállamok minden szinten támogassák az oktatás minden szintjéhez való egyenlő hozzáféréssel kapcsolatos tudatosság növelését – különösen a veszélyeztetett közösségek körében – a lányok és fiatal nők oktatásba való bejutását befolyásoló előítéletek minden formájának felszámolása érdekében;

2007. február 1., csütörtök

20. javasolja, hogy a tagállamok igazítsák képzési programjaikat a dolgozó fiatalok, valamint az emberek – különösen a kisgyermeket gondozó vagy szülési szabadságon lévő lányok és nők – szükségleteihez; úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi technikai lehetőségek alapján lehetséges megfelelő megoldást találni;
21. nagyobb erőfeszítésekre szólít fel az észrevehetően tehetséges lányok és fiatal nők valamint a tanulási nehézségekkel küzdő, például diszlexiás, diszpraxiás, diszkalkuliás vagy figyelemhiányos hiperaktivitási rendellenességet mutató személyek felismerésére és jobb támogatására;
22. felszólítja a tagállamokat, hogy értékeljék újra a gyermekek, különösen a roma gyermekek kiegészítő iskolákba való áthelyezésére használt vizsgálati módszereket;
23. üdvözli az EU-finanszírozású, illetve más forrásokból – ideértve a nonprofit szektort is – finanszírozott olyan oktatási programok végrehajtását és alkalmazását, amelyek célja a szociálisan hátrányos helyzetben lévő családokból származó lányok és fiatal nők oktatása; üdvözli a meglévő programok és támogatási alapok felhasználását, továbbá az új finanszírozási formák megtalálása iránti igényt; hangsúlyozza ugyanakkor annak szükségességét, hogy a jövőre tekintettel valamennyi tagállamnak sokkal többet kell befektetnie a fiatalok oktatásába;
24. javasolja, hogy költségvetéseikben a tagállamok használják fel a nemek közötti esélyegyenlőséget figyelembe vevő költségvetés-tervezés eszközét, és ezzel kompenzálják a nemekkel kapcsolatos igazságtalanságokat, ami mindenekelőtt az oktatás javát szolgálja;
25. javasolja, hogy a tagállamok alakítsanak ki olyan nemzeti oktatási politikákat, amelyek lehetővé teszik minden lány és fiú számára, hogy megkezdjék, folytassák és befejezzék a kötelező iskolai oktatást, biztosítva azt, hogy mindaddig iskolába járjanak, amíg el nem érik a munkaerőpiacra lépés törvényes minimuméletkorát, és ellenőrizzék ezeket az oktatási politikákat;
26. rámutat annak alapvető szükségességére, hogy a nemi kérdésekkel, valamint a többszörös megkülönböztetés más vonatkozásaival – például a nemzetiséggel – kapcsolatos statisztikai adatokat pontosan értékeljék, különösen mivel nem állnak mindig rendelkezésre gyermekekre és fiatalokra vonatkozóan nemek szerinti lebontott statisztikai adatok; emlékeztet arra, hogy ez az új, nemek közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó intézet egyik feladata;
27. kéri a tagállamokat, hogy a nők és férfiak méltóságát tükröző, előítéletektől és egyik vagy mindkét nem lebecsülésével vagy alulértékelésével járó, torz elképzelésektől mentes kép közvetítésével ösztönözzék a nemi kategóriák médiában való pozitív megjelenítését;
28. rámutat annak szükségességére, hogy az új képzési technológiákat a nők oktatási szükségleteihez kell igazítani, például a távoktatás területén a számítástechnika segítségével;
29. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a lisszaboni stratégia részeként tegyenek lépéseket a nemek közötti digitális szakadék megszüntetésére azzal a céllal, hogy a férfiak és a nők közötti egyenlőség előmozdítására vonatkozó intézkedéseken, valamint a nők számára könnyebb hozzáférést biztosító cselekvéseken keresztül kiterjesszék az információs társadalmat, fellendítsék az e-kapacitások vásárlását, és hajtsanak végre olyan programokat, amelyek előírják, hogy meghatározott intézkedések terjedjenek ki a hátrányos helyzetű csoportokból származó nőkre, és kompenzálják a városi és vidéki területek közötti egyenlőtlenségeket;
30. ajánlja, hogy a tagállamok dolgozzanak ki rugalmasabb felnőttoktatási és egész életen át tartó tanulási programokat, hogy így a dolgozó nők és anyák az időbeosztásukat szem előtt tartó programokban tudják folytatni képzésüket, lehetővé téve ezzel azt, hogy a nők nagyobb mértékben férjenek hozzá az oktatáshoz és az alternatív oktatási programokban való részvételi lehetőséghez azért, hogy így függetlenebbé váljanak és jelentősegteljebben tudjanak részt venni a társadalomban, még inkább előmozdítva a nemek közötti egyenlőséget;
31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.